

UN OM ÎNTRE OAMENI

M-am născut în 14 iulie 1951, în Turda. Tata era mecanic de locomotivă, mama casnică. Tata ne-a crescut pe noi (eram 3 surori și eu băiat), dintr-un singur salariu, toți am avut pipa în mână, nu ne-a lipsit nimic, am avut o copilărie fericită. Eu am devenit sticlă artistică (sufletor țevă). Am făcut o agresiune și am fost schimbat de la locul de muncă. Trei luni am fost mutat la secția Pictură, unde până la urmă am și rămas până la pensie. Cum am ajuns alcoolic?

În vacanțele de vară încărcam mâni la Sfatul Popular. Duceam nisip, balastru, pavele pentru reparat drumuri. Am avut un șofer tânăr, foarte bun cu noi și în fiecare dimineață ne plătea 200 de grame de țuică la un pahar. Lucram mai cu energie, mai cu curaj și începeam să mă obișnuiesc deja cu alcoolul. Simțeam deja nevoia să beau, cerea organismul.

Am terminat școala și m-am angajat, am avut banii mei, cum s-ar zice. Am continuat să beau cantități mai mari de alcool și am devenit dependent. N-am știut că sunt alcoolic, credeam că sunt numai bețiv și îmi place să beau. Am băut tot felul de alcool, chiar și de proveniență dubioasă.

Din păcate am făcut cunoștință și cu Poliția. Cu un prieten ne plimbam prin centru cu casetofonul meu și un polițist ne-a atras atenția că suntem băuți și casetofonul mergea tare. Ne-a dus înăuntru: eu amendă 250 lei, el, nimic, deoarece casetofonul era al meu și el doar îl ducea.

A doua întâmplare: am fost la un restaurant unde m-am îmbătat tare. Când am ieșit afară am nimerit direct într-un stâlp și mă țineam de el. Un coleg m-a văzut, a venit la mine și m-a întrebat dacă mi-e rău, la care eu nu am putut răspunde. Polițistul de serviciu ne-a văzut și a venit la noi: îl cunoști pe acest om? Colegul a răspuns că: "Da, lucrăm împreună". L-a rugat să-l ajute să mă ducă la poliție, să nu cad cumva. Nu mi-au făcut nimic, colegul m-a dus acasă.

A treia întâmplare: băusem alcool de proveniență dubioasă, dar nu eram beat, ci nebun. Sora mea a fost nevoită să dea telefon și au venit vreo 4 polițiști. M-au dus, dar înainte de asta, pe unul l-am „mângâiat” pe spate și i-am spus să nu mă bată că sunt operat de două ori la stomac. A început să rădă și m-am ales cu amendă de 20000 lei. Era în anul 1992.

În 1994, s-a închis secția unde lucram și am fost dați șomeri. Cumva am găsit de lucru la o firmă ca vopsitor. Mi-am făcut analizele medicale, și când m-am dus după rezultat, am rămas uimit. Am primit următorul răspuns: Dumneata nu te mai poți angaja, ai fost depistat cu TBC! Am fost internat la Cluj, după care am fost pensionat de boală. La sanatoriul din Săvădisla am ajuns pentru că m-am certat cu sora mea. Mă tot pistona să-mi caut chirie deoarece sunt cu TBC și o îmbolnăvesc și pe ea. Am lăsat tratamentul și m-am apucat de băut. Din cauza asta, era să mor. Cumva am scăpat datorită lui Dumnezeu, și a unui medic, dar tot nu m-am lăsat de băut. Din cauza asta am suferit cu stomacul, ficatul, și am o semi-paralizie. Colegii mei m-au tot chemat la grup. M-am hotărât și am venit. Nu-mi pare rău. Am luptat cu alcoolul aproape un an, dar nu m-am dat bătut. Toate lucrurile rele din cauza alcoolului vin: scandaluri, certuri, crime, violuri, toate de la alcool.

În grupul AA am învățat foarte multe lucruri de care am nevoie pentru tot restul vieții. Viața spirituală are prioritate pentru mine, am încredere în Dumnezeu, mă rog mult să mă ajute. Grație d-lui Floyd, sunt abstinent din 22 noiembrie 2005, și îi mulțumesc din tot sufletul, la fel și consilierilor care și ei lupă pentru noi și ne învață lucruri frumoase. Acum că am o gândire sănătoasă, judec bine.

Am ales drumul luminos, calea cea bună să mă apropiu de Dumnezeu.